

Mál nr. 259/2013**M****og****V v/ innbús- og innbúskaskóliðar fjölskyldutryggingar.****Ágreiningur um bótaskyldu vegna skemmda á ofni.****Gögn.**

130. Málskot, ódags, ásamt fylgigögnum.

131. Bréf V dags. 12. ágúst 2013, ásamt skilmálum fjölskyldutryggingar.

Málsatvik.

Af málskoti má ráða að tjón hafi orðið á ofnhurð úr gleri í eigu M. Tjónið hafi atvikast þannig að M hafi misst glerskál og til þess að koma í veg fyrir að glerskálín lenti í gólfínu hafi M sett fótinn fyrir hana en þá hafi skálín lent í ofnhurðinni og glerið í henni brotnað.

M hefur krafist bóta úr innbús- eða innbúskaskólið fjölskyldutryggingar á þeim grundvelli að ofninn sé hluti af innbúi hans og sé þannig tryggt með vísan til vátryggingarskilmála þar sem tilgreint sé að almennt innbú sé vátryggt og sé ofninn einnig hluti af heimilistækjum sem einnig eru tilgreind sem vátryggð á yfirlitsmynd innbústryggingar.

V telur annars vegar að tjónsatburði sé þannig lýst að hann falli ekki undir innbústryggingu, nánar tiltekið L-hluta yfirlitsmyndar hennar þar sem tjón hafi ekki orðið á innbúshlut sem hafi fallið niður vegna utanaðkomandi áhrifa eins og skilyrt er. Ekki sé krafist bóta vegna tjóns á glerskál sem féll heldur vegna ofnsins. Hins vegar telur V að innbúskaskótrygging taki ekki til tjónsins þar sem hvorki sé um að ræða hluta af almennu innbúi vátryggðs eða persónulega lausafjármuni, eins og skilyrt sé í gr. 85.2, sbr. gr. 86.1 í skilmálum vátryggingarinnar. V vísar til þess að eldhúsofn sé hluti fasteignar líkt og innréttingar, vaskar, salerni og annað sem teljist til fylgifyr fasteignar í skilningi 24.gr. laga um fasteignakaup nr. 40/2002. Einnig vísar V til reglugerðar um lögboðna brunatryggingu húseigna nr. 809/2000 þar sem eldavélar eru tilgreindar sem venjubundið fylgifé fasteignar.

Álit.

Ef fyrst er litið til innbústryggingar M þá kemur fram í gr. 15.1 í vátryggingarskilmálum V að vátryggt er innbú og aðrir persónulegir lausafjármunir vátryggðs, sem nefndir eru á yfirlitsmynd yfir vátryggingarsvið aftast í skilmálum. Í L-hluta þeirrar yfirlitsmyndar kemur fram að vátryggingin bæti skemmdir sem verða á innbúi af völdum þess að munir úr innbúinu detta skyndilega niður og brotna án utanaðkomandi áhrifa. Þar er einnig tekið fram að með innbúi sé átt við hluti sem fylgja almennu heimilishaldi svo sem heimilistæki. Ekki er varhugavert að álykta að eldhúsofn sé heimilistæki ef litið er til almennrar orðskýringar. Hins vegar verður ekki séð að tjónsatburður sá sem M lýsir falli undir L-hluta yfirlitsmyndar um brot og hrún þar sem ekki er um að ræða tjón á þeim innbúsmun sem datt skyndilega niður og brotnaði án utanaðkomandi áhrifa.

Verður því að líta til þess hvort innbúskaskóliður fjölskyldutryggingar taki til tjónsins. Samkvæmt gr. 86.1. í skilmála fyrir innbúskaskó í umræddri tryggingu hjá V tekur vátryggingin til tjóns á almennu innbúi og persónulegum lausafjármunum af völdum skyndilegs og ófyrirsjáanlegs utanaðkomandi atviks á vátryggingartímabilinu. Jafnvel þótt ofn kunni að teljast til fylgifyr fasteigna skv. venjum í fasteignaviðskiptum og sé af þeim sökum meðal lausafjármuna sem lögbundin brunatrygging húsa tekur til útilokar það ekki að ofninn teljist einnig til almenns innbús samkvæmt innbústryggingunni. Ekki er nokkur tilvísun til þessarar skýringar V í vátryggingarskilmálum eða þar vísað til venja í fasteignaviðskiptum eða reglugerðar um

brunatryggingar þegar fjallað er um almennt innbú. Þar sem skilmálar innbústryggingar V taka ekki af öll tvímæli í þessum efnum verður ekki hjá því komist að telja ofninn til almenns innbús sem vátryggingin tekur til.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum vegna tjóns á ofni úr innbúskaskólið fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 10. september 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.